

РЕШЕНИЕ

№ 12868

гр. София, 25.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4468** по описа за **2024** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. С. Ш., ЕГН: [ЕГН], чрез процесуален представител адв. М. П. от САК, срещу Решение от 29.02.2024 г. по НАХД №9971/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 15-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление НП №23-4332-008514/17.05.2023 г. на ОПП-СДВР, в частта му, в която на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и в частта, в която на основание чл. 174, ал. 3, пр.

2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон, при съществени процесуални нарушения и необоснованост. Касаторът счита, че районният съд неправилно е възприел фактическата обстановка на мястото на нарушението, неправилно е дал превес на действията на административнонаказващия орган (АНО), вкл. и неправилно е преценил показанията на полицейските служители. Допълнително нарушение сочи на невъзможността да

направи избор по реда на чл.3а, т.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози (Наредба № 1/19.07.2017 г.), като му бъде извършено медицинско и химическо или химико-токсикологично изследване в хипотезата на отказ от извършване на проверка с техническо средство. Счита, че не е спазен редът по Наредба № 1/19.07.2017 г. за установяване на отказа му по „надлежен ред“, тъй като контролните органи по ЗДвП не извършват своеволна преценка за изпращане на сочения нарушител за вземане на проби от кръв и/или урина, а следва да са налице императивно уредените хипотези на чл.3а от Наредба № 1/19.07.2017 г. Твърди, че е спазил задълженията си по чл.2 от Наредба № 1/19.07.2017 г., като е подписал всички предоставени му документи, но в нарушение на същия акт контролните органи не са му издали изискуемите холограмни стикери. Излага съображения, че отказът му следва да бъде удостоверен от медицински специалист по чл.12, ал.1 от Наредба № 1/19.07.2017 г. и по реда на чл.14, ал.2 от същата наредба, което указвало, че АНО прилага властническите си правомощия без да се съобрази с волята на лицето, неговите законорегламентирани права, вкл. правото да му бъде взема проба за химическо изследване. Твърди, че неправомерно полицейските служители са боравили „Алкотест Дрегер 7510“, както и с „Дрегер Дръг Тест 5000“ и че не име проведено специализирано обучение за целта. Счита за нормално да откаже произволна, незаконосъобразна проверка с нерегламентиран уред, при множество процедурни нарушения. Счита за неправомерно и нареждането на проверяващите мл. автоконтрольори за явяване за изследване с доказателствен анализатор във ВМА. Твърди още, че до жалбоподателя не е отправяно искане за алкохолни и наркотични проби и той никога не е отказвал да бъде проверен. Оспорва и размера на санкцията, считайки я за „колосална“ и „жестока“. Претендира се отмяна на решението на СРС, както и потвърденото с него НП. Претендира разноски.

Ответникът – СДВР – отдел „Пътна полиция“ не взема становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесното НП №23-4332-008514/17.05.2023 г. на ОПП-СДВР на касатора на основание чл.174, ал.3, пр. 1 и пр. 2 от ЗДвП е наложена „глоба“ общо в размер на 4000 лв. и лишаване от право да управлява МПС общо за срок от 48 месеца за това, че на 29.04.2023 г. около 03:45 ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят Д. С. Ш. управлявал лек автомобил "А. С. 7" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Порше Лизинг“ ЕООД, с БУЛСТАТ[ЕИК], като при опит да бъде тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества с техническо средство тип „Алкотест Дрегер 7510“ и „Дрегер Дръг Тест 5000“, същият отказал и двата теста. Поради отказа на лицето да му бъде извършена такава проверка с тест бил издаден талон за медицинско изследване за вземане на биологични проби за лабораторно изследване за употреба на алкохол и наркотични вещества или техните аналози. В талона за изследването бил отразен отказът му да предостави проба за тест за проверка употребата на алкохол, наркотични вещества или техните аналози. Т. бил подписан от лицето. Поради този отказ на Д. С. Ш. е

съставен АУАН серия GA № 869549/29.04.2023 г., за нарушения по чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП и по чл. 174, ал. 3, предл. 2 от ЗДвП. Актът бил предявен и връчен на нарушителя, който след като се запознал със съдържанието му, го подписал без възражение.

Въз основа на акта е издадено атакуваното наказателно постановление НП №23-4332-008514/17.05.2023 г. от началник Група към ОПП - СДВР, с което жалбоподателят е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП с „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Районният съд е проявил в процесуална активност в изискуемия обем, подробно и обстойно е разпитал е свидетели, уважил е множеството доказателствени искания на жалбоподателя, изисквайки и обсъждайки в мотивите си постъпилите справки от МВР. Извършвайки тези действия, е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат необходимите реквизити, налице е съответствие между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени разпоредба, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, извършването на нарушението е безспорно установено и правилно квалифицирано, а наложеното административно наказание е определено в предвидения фиксиран размер. Посочил е, че проверката от служители на СДВР е извършена по реда, предвиден в Наредба № 1/19.07.2017 г., вкл. чл.3а от нея, поради което е намерил за неоснователни възраженията на наказаното лице за накърняване на правото му на защита и за неправилно приложение на закона.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Вярно и точно районният съд е установил фактическата обстановка, която в пълна степен се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата процесуална активност, като е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

Неоснователни са оплакванията, че съдът неправилно е формирал вътрешното си убеждение. Съдът е направил подробен анализ на събраните гласни доказателства, които е обсъдил заедно и поотделно, като мотивирано е посочил кои от тях в коя част

кредитира. Преценката на районния съд в тази насока е обоснована и правилна и се основава на ясни логически връзки и съждения.

Не са налице и пропуски или неправилност в преценката на въззивната инстанция при дължимата цялостна служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление.

Според данните в АУАН и приложените към него доказателства правилно и обосновано районният съд е приел, че при извършване на проверката и съставяне на АУАН не са допуснати твърденията от жалбоподателят съществени процесуални нарушения, довели до накърняване на правото му на защита.

Принципно правилно касаторът отбелязва, че редът за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се регулира от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г., но необосновано поддържа допуснати нарушения на нейните разпоредби. Подписването на съставения му АУАН и приложения талон за медицинско изследване № 087336 не удовлетворяват в пълнота спазване на задължението по чл.2 от Наредба № 1/19.07.2017 г., според който при извършване на проверка за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози проверяваното лице е длъжно да изпълнява точно дадените му от контролните органи по Закона за движението по пътищата разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Както се посочи, няма никакви предварителни или общи нарушения при процесната проверка, такива не се твърдят и в жалбата до СРС или до касационната инстанция. Липсват данни или индикации в изпратената от АНО преписка, нито такива се твърдят, че разпорежданията на контролните органи налагат извършване на очевидно престъпление, застрашават здравето на проверяваното лице или нарушават конкретен нормативен текст. Указания за императива на задължението по чл.2, ал.1 от Наредба № 1/19.07.2017 г. е уредената в ал.2 презумпция - неизпълнението на задължението по ал. 1, с което се възпрепятства извършването на проверката, се приема за отказ на лицето да му бъде извършена такава.

Съгласно чл.3, ал.3 от Наредба № 1/19.07.2017 г. талонът по ал. 2 се придружава от осем стикера с номера, съответстващи на номера на талона за изследване и добавена в края цифра от 1 до 8. Целта на въпросните стикери е да гарантира идентичност между иззетата от лицето проба и тази, която е изследвана в съответното медицинско заведение (техническа лаборатория). В случай наличието на холограмните стикери, както и броят им, е ирелевантно към настоящия случай, в който изобщо няма медицинско-химическо изследване, т.е. не се поставя въпрос за идентичността на пробите с талона за изследване.

Именно липсата на каквото и да било изследване обуславя невъзможност да бъдат допуснати нарушения на Наредба № 1/19.07.2017 г., както следва: липсват протоколи за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози по чл.3, ал.2, чл.5, ал.2 или чл.6, ал.2 тъй като такива изследвания не са проведени по причина на нарушителя. Противно на твърденията на касатора нормата на чл.3а от наредбата не му предоставя избор да му бъде извършено медицинско и химическо или химико-токсикологично изследване, тъй като това не съответства на текста ѝ, според който употребата на наркотични вещества или техни аналози при отказ за извършване на проверка с техническо средство или тест се установява с медицинско и

химико-токсикологично лабораторно изследване.

Единствената възможност за избор от страна на проверяваното лице е уредена в чл.6, ал.4 от наредбата – в талона по чл. 3, ал. 2 се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на алкохол в кръвта да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване. При отказ на лицето да избере един от двата начина на установяване се приемат отчетените показания от техническото средство. Дори да се приеме, че лицето е имало някакво право на избор относно вида на изследването, то в конкретният случай самият нарушител се е лишил от правото на допълнителна проверка чрез изследване по чл.3а от наредбата, след като доброволно не е отишъл с предоставения му талон за медицинско изследване във ВМА. В случая е налице една от императивно уредените хипотези, а именно по чл.3а, т.1 от Наредба № 1/19.07.2017 г.

След като лицето не се е явило за медицинско изследване, логично не може да бъде нарушената разпоредбата на чл.12, ал.1, вр. чл.15, ал.7 от Наредба № 1/19.07.2017 г., респ. резултатите от изследването да бъдат документирани по реда на чл.14, ал.2 от същата наредба.

Съгласно чл.1, ал.5 от Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. тестовете, с които се установява употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определят със заповед на министъра на вътрешните работи. Визираната законова гаранция за приложение на техническите средства след одобряване от компетентните органи, както и общият принцип за законосъобразност на действията на администрацията, са в основата на задълженията на гражданите и организациите да изпълняват разпорежданията на административните органи и длъжностни лица, законовият път на защита срещу които е обжалването им. В конкретния случай, самото проверявано лице се е лишило от всички законови възможности да установи евентуална незаконосъобразност на проверката. Това е така, тъй като той е отказал проверка на място с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ и „Дрегер Дръг Тест 5000“, получил е талон за медицинско изследване № 087336, но не е отишъл във ВМА.

Отказите да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на алкохол и наркотични вещества или техни аналози е съставомерен съответно чл.174, ал.3, предл.1, съотв. предл. 2 от ЗДвП. Законовата разпоредба е императивна и не урежда изключения или възможни хипотези на законосъобразен отказ. Казано с други думи – отказът винаги осъществява състав на нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП. Единствената възможност за нарушителя да докаже, че не е извършил нарушение по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП е като бъде подложен на тест, резултатите от които се проверяват чрез допълнителни медицински и химически изследвания, за което в случая е издаден талон за медицинско изследване № 087336. След като нарушителят не е направил предписаните му медицински изследвания, той доброволно се е лишил от възможността да докаже евентуален грешен резултат на проверката с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ и „Дрегер Дръг Тест 5000“. Не съществуват никакви изначални или предварителни съмнения за „несъответствия и нарушения“ при проверките на контролните органи, както неправилно поддържа Д. Ш. пред СРС.

Въззивният съд правилно е възприел отказът за съставомерен по чл.174, ал.3, пр.1 и 2 от ЗДвП и доказан. При липса на извършена проверка с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ и „Дрегер Дръг Тест 5000“ възраженията за техническа изправност на устройствата, както и липса на обучение за работа с тях на полицейските служители, се явяват напълно неотнормисими и ирелевантни. При отказ за

проверка с техническо средство последващи доказателствени искания с цел да се докажат евентуални несъответствия при проверката поради липса на положен изпит от проверяващия или евентуални технически несъответствия на уреда представляват злоупотреба с процесуални права, която правилно не е толерирана от районния съд. В конкретния случай, освен, че отказът е съставомерен по чл.174, ал.3, пр.1 и 2 от ЗДвП, лицето само се е лишило от възможността за събиране на относими доказателства, а напротив – недопустимо се стреми да докаже изначално твърдени „несъответствия при проверката“. С отказа си да отиде до ВМА за допълнителни изследвания касаторът сам се е лишил от възможността по чл.3а от Наредбата наличието/липсата на употреба на алкохол, наркотични вещества или техни аналози да бъде доказана чрез медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, поради което са неоснователни възраженията му за нарушения в тази насока.

Не съществува законоуредена презумпция като сочената в касационната жалба, че след като районният съд е отказал събирането на доказателства за годността на използваното техническо средство, то следва да се презюмира, че същото не е регламентирано за употреба в МВР. Напротив, както се посочи, налице са законоуредени в чл.1, ал.4 и ал.5 от наредбата гаранции, че тестовете и техническите средства са одобрени от съответните компетентни органи. Не е уредена и поддържаната от касатора възможност да откаже „такава произволна, незаконосъобразна проверка с нерегламентиран уред“. Както се посочи, самият той се е поставил в невъзможност да бъде подложен на такава проверка, а отказът му е съставомерен по чл.174, ал.3 ЗДвП, поради което правилно и обосновано е санкциониран с посочените в същата разпоредба наказания в абсолютен размер.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.02.2024 г. по НАХД №9971/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 15-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест